

Safar

Belangrijke data

> 02-Yaum-e-wiesaal
Hazrat Data Gandj
Bakhsh رحمه الله عليه

> 25-Yaum-e-wiesaal
Imam Ahmad Raza
Khan Faazil Bareilwi
رحمة الله عليه

> 28-Yaum-e-wiesaal
Moedjaddied Alfe
Saanie رحمه الله عليه

IN DEZE UITGAVE:

Qurán	1
Hadith	1
Eén van de prominente vrouwen in de Islam..	2
Vervolg Qurán tafseer.. Sabr en Salaat	3
Een geduldige en dankbare jongeman	3
Het Kinderhoekje: Zayds besluit رضي الله عنه	5
De schepping van Sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام	6

Islamitische Nieuwsbrief

JAARGANG 4, UITGAVE 2

Qurán

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Soerah al-Baqarah 153

O, jij die gelooft, zoekt hulp door middel van geduld en het gebed; voorzeker Allah is met de geduldigen.

Bovenstaande vers is uit de tweede soerah van de heilige Qurán; soerah al-Baqarah (de Koe).

In dit vergankelijke leven heeft een elk wel eens met problemen en moeilijkheden te maken; hetzij armoede, hetzij verlies (financieel of dierbaren). Hetzij bedrog, ziekte, onderdrukking etc.. Soms zijn mensen door hun problemen zo teleurgesteld dat ze het nut van het leven niet meer inzien of in een depressie raken. En soms leidt de teleurstelling tot het kiezen van het slechte pad.

Allah ﷻ verwijst de gelovigen in deze vers naar twee heel belangrijke en effectieve geneesmiddelen voor alle problemen en moeilijkheden, namelijk Sabr (geduld) en Salaat (het gebed).

Wordt vervolgd op blz. 3

Hadith

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ، يَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَيُعِينُ الرَّجُلَ عَلَى دَابَّتِهِ فَيَحْمِلُ عَلَيْهَا، أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَيُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ

(رواه البخاري و مسلم)

Overgeleverd door sayyidoena Aboe Hoerairah رضي الله عنه hij zei, de Boodschapper van Allah ﷻ zei: 'Op elk gewricht (of kleine bot) in het lichaam van de mens is er sadaqah (liefdadigheid) voor elke dag dat de zon opkomt.' Hij ﷻ zei: 'Rechtvaardig zijn tussen twee personen is sadaqah; iemand helpen om op zijn voertuig te stijgen of helpen met het laden van zijn goederen op zijn voertuig is sadaqah. Een goed woord is sadaqah en elke stap naar het gebed is sadaqah en het verwijderen van iets schadelijks uit de weg is sadaqah.'

Elke ochtend als we wakker worden, moeten we ervan bewust worden dat Allah ﷻ ons lichaam heeft gebouwd op onze botten en voor elk bot moeten we dankbaar zijn. En de beste manier van dankbaarheid tonen is liefdadigheid (sadaqah geven). En uiteraard de beste vorm van sadaqah (liefdadigheid) is geld, voedsel, kleding of andere soorten donaties geven aan behoeftigen. Maar als we voor elke gunst, die Allah ﷻ ons heeft geschonken m.b.t. ons lichaam, dagelijks sadaqah zouden doen, dan waren we elke dag een fortuin kwijt en zouden we op den duur zelf behoeftigen worden. Bovendien is niet iedereen in staat om dagelijks financiële liefdadigheid te doen. De Boodschapper van Allah ﷻ heeft ons in deze hadith enkele voorbeelden van liefdadigheid gegeven waarbij we geen geld hoeven te besteden.

Eén van de prominente vrouwen in de Islam..

Sayyidah Sawdah رضي الله عنها

Sayyidah Sawdah رضي الله عنها was de dochter van Zam'ah. Haar moeder was Shamoos bint 'Amr. Ze was eerst getrouwd met haar neef, al-Sakran ibn 'Amr, en beide hadden de Islam geaccepteerd in een vroeg stadium. Ook hebben ze de tweede Hijrah naar Abessinië (al-Habshah) gemaakt.

Sayyidoena Abd-Allah ibn Abbas رضي الله عنه heeft overgeleverd dat sayyidah Sawdah رضي الله عنها op een nacht een droom had waarin de Boodschapper van Allah ﷺ naar haar toe liep en zijn gezegende voet op haar nek plaatste. Toen ze ontwaakte en dit aan haar man vertelde, zei sayyidoena Sakran رضي الله عنه: 'Als jouw droom waar is, betekent dat dat ik snel heen zal gaan en de Boodschapper van Allah ﷺ zal jou vervolgens huwen.'

De volgende nacht zag sayyidah Sawdah رضي الله عنها nog een droom waarin de maan uiteen viel en een stuk ervan op haar borst viel. Ze vertelde de droom in de ochtend aan sayyidoena Sakran رضي الله عنه. Hij رضي الله عنه raakte een beetje overrompeld en zei: 'Als jouw droom waar is, betekent dat dat de tijd van mijn heengaan dichtbij is en dat je de Boodschapper van Allah ﷺ zult huwen na mijn dood.'

Sayyidoena Sakran رضي الله عنه raakte vervolgens dezelfde dag nog erg ziek. Hij رضي الله عنه overleed een paar dagen later tijdens hun terugreis naar Makkah [*al-Zoerqani*]. Sayyidah Sawdah رضي الله عنها werd een weduwe met een zoon genaamd Abd al-Rahman.

Na het heengaan van sayyidah Khadidjah رضي الله عنها bleef de Boodschapper van Allah ﷺ erg verdrietig en hij ﷺ trok zich vaak terug in eenzaamheid. Sayyidah Khawlah bint Hakim رضي الله عنها (de vrouw van Sayyidoena Oesmaan ibn Maz'oen رضي الله عنه) adviseerde: 'O Boodschapper van Allah ﷺ! Waarom trouwt u Sawdah niet? Zij zal uw huis verlevendigen en middels het gezelschap van een trouwe en steunende echtgenote zal uw verdriet verlicht worden.' De Boodschapper van Allah ﷺ accepteerde haar oprechte raad. Sayyidah Khawlah رضي الله عنها verzocht de vader van sayyidah Sawdah رضي الله عنها om toestemming om de nikaah te regelen. Het huwelijk werd voltrokken en sayyidah Sawdah رضي الله عنها trad toe tot het huishouden (de familie) van de Boodschapper van Allah ﷺ.

Sayyidah Sawdah رضي الله عنها was een trouwe kameraad voor de Boodschapper van Allah ﷺ. Ze رضي الله عنها had een genereuze instelling en was erg goedgehartig. Eens toen Amieroel Moe'minien, sayyidoena Oemar رضي الله عنه haar een zak vol met dirhams stuurde, zei ze رضي الله عنها vol verbazing: 'Worden dirhams ooit in een dadelzak gestuurd?!', en vervolgens verdeelde ze رضي الله عنها de dirhams onder de armen en behoeftigen van Madinah.

Vijf ahaadith overgeleverd door sayyidah Sawdah رضي الله عنها zijn opgenomen in de beroemde hadithboeken, waarvan één Sahieh al-Boekhari. Sayyidoena Abd-Allah ibn Abbas en sayyidoena Yahya ibn Abd al-Rahman رضي الله عنهما zijn twee van haar meest onderscheidende en prominente studenten.

Historici verschillen van mening over het exacte jaar waarin sayyidah Sawdah رضي الله عنها de wereld verliet. Imam al-Dhahabi en Imam al-Boekhari houden de mening dat haar رضي الله عنها heengaan in Madinah Sharief (tegen het eind van de heerschappij van sayyidoena Oemar رضي الله عنه) in 23 AH het meest logisch is. Imam al-Waqidi gaf voorkeur aan de mening dat zij heen is gegaan in het jaar 54 AH (tijdens de heerschappij van sayyidoena Amir Moe'awiyah رضي الله عنه), wat ook de mening was van al-Khatib al-Tabrizi, auteur van al-Ikmal. Imam al-Asqalani benoemd in zijn Taqrib al-Tahdhib echter weer dat haar heengaan plaatsvond in Shawwaal 55 AH. [*al-Zoerqani*]

Moge Allah ﷻ de vrouwen van de Oemmah van de Boodschapper van Allah ﷺ de kracht en de imaan schenken om een voorbeeld te nemen aan het karakter van sayyidah Sawdah رضي الله عنها. Moge Hij ﷻ onze imaan zodanig versterken dat wij in ons leven op de juiste islamitische wijze om kunnen gaan met verdriet en verlies. En moge Hij ﷻ ons doen groeien tot vrome echtgenoten, op wie Zijn ﷻ en Zijn Boodschapper's ﷺ tevredenheid zullen rusten. Aameen.

Verzameld en vertaald door Yasmin Akbarkhan. Bron: Seerat-ul-Mustafaa ﷺ

Vervolg Tafseer... Sabr en Salaat

Als een persoon, Allah ﷻ gehoorzamend, op zijn problemen geduldig blijft dan zal Allah ﷻ met hem zijn, zoals beloofd. En als hij al zijn problemen aan de kant zet en vervolgens zorgeloos het gebed verricht dan zal de genade van Allah ﷻ voor hem vele deuren van hoop openen.

Geduldig zijn is echter een erg moeilijke en soms ook pijnlijke ervaring. Het vereist veel moeite en strijd jegens jezelf. Maar als mensen zichzelf beheersen en het ongeduld overmeesteren, ontwikkelen ze een goede gewoonte van zelfbeheersing en worden ze meesters van zichzelf. Dat is de ware betekenis van sabr, geduld. Sabr betekent letterlijk het weerhouden of beheersen van iets. Het betekent het beheersen van de nafs. Het betekent ook het weerhouden van de tong om te klagen en negatieve uitspraken te doen. Heel weinig mensen praktiseren dit; ze worden ongeduldig om kleine redenen en klagen het niet eens te zijn met de 'Qadr' en de plannen die Allah ﷻ in hun levens heeft gemaakt. Jezelf weerhouden van zonden is ook sabr. De beloning voor alle goede daden is het Paradijs, maar de beloning voor sabr is Allah ﷻ zelf, zoals Allah ﷻ vermeldt: 'إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ': *Allah is met de geduldigen.* Degene die deze twee eigenschappen (geduld en het onderhouden van het gebed) zich eigen hebben gemaakt, hebben nooit hulp van anderen nodig gehad behalve van Allah ﷻ.

Een geduldige en dankbare jongeman

Het was avond en de duisternis van de nacht begon langzaam over alles te vallen. Een reiziger in Khusasan (een provincie in Iran), zonder goederen en alleen een staf in zijn hand, in dikke, versleten en grove kleding, was op reis. Hij bereikte een kolonie en besloot de nacht door te brengen op zo'n plek waar hij enkele mensen zag die er ogenschijnlijk religieus, welvarend en zorgeloos uitzagen. Toen ze deze bezorgde man zagen, vroeg een van hen hem op een harde toon: 'Wie ben jij?' De reiziger antwoordde beleefd: 'Ik ben een reiziger en wil hier blijven voor de nacht.' Ze begonnen allemaal te lachen en zeiden op hem neerkijkend: 'Hij is niet van ons.' Toen de reiziger dit hoorde, voelde hij zich gelukkig en antwoordde: 'Zeker, ik ben niet één van jullie.' Toen de avond viel, bracht één van hen een droog stuk brood en legde het voor hem en voegde zich toen bij het feest van zijn vrienden die genoten van allerlei heerlijke gerechten. Ze waren druk aan het lachen en grappen maken met elkaar. Ze lachten als ze de reiziger het droge brood zagen eten en gooiden overgebleven meloenschillen naar hem. Deze mensen bleven hem de hele nacht beledigen tot de ochtend, maar die jongeman die geduldig en dankbaar was, verdroeg geduldig en gelukkig hun slechte behandeling zonder zelfs maar te reageren. (Kashf-oel Mahdjoeb)

De jongeman in bovengenoemde incident, die geduldig bleef tijdens al die beledigingen was een vrome heilige van hoge status bekend als **sayyidoena Daata Gandj Bakhsh Ali Hajwayri** رحمه الله عليه. Het is de gewoonte van de geliefde knechten van Allah ﷻ dat ze geduldig blijven bij elke aandoening en Allah ﷻ bedanken. Zoals Allah ﷻ Zijn knechten begunstigt door ontelbare zegeningen over hen te zenden, zo laat Hij ﷻ hen soms ook beproevingen van ontberingen ondergaan en als ze succes behalen (door geduld), schenkt Hij ﷻ hen, naast hoge rangen, talloze wereldse en hiernamaalse geschenken.

Zijn naam is Ali رحمه الله عليه en de naam van zijn vader is Usman. Zijn afkomst is via zes relaties verbonden met sayyidoena Imam Hasan Mujtaba رضي الله عنه, de oudste zoon van de vierde Kalief van de Islam, hazrat Ali رضي الله عنه, Zijn bijnaam (Koeniat) is 'Abul Hasan'.

Zijn beroemde titel is Gandj Bakhsh. Deze naam is gegeven door sayyidoena Moïenoeddin Chishti Adjmeri Sandjari, bekend als Sultan ul Hind Kwadja Ghareeb Nawaaz رحمه الله عليه, die enige tijd op zijn mazaar verbleef en nadat hij spirituele profijt had ontvangen van sayyidoena Daata Gandj Bakhsh رحمه الله عليه, reciteerde hij tijdens zijn afscheid het volgende couplet:

گَنْجِ بَخْشِ فَيْضِ عَالَمِ، مَظْهَرِ نُورِ حُدَا
نَاقِصَانَ رَا پَيْرِ كَامِلِ، كَامِلَانَ رَا رَابِنَمَا

Gandj Bakhsh (Schenker van Geestelijke Schatten) is een zegen voor de wereld; een manifestatie van Gods licht.

Een perfecte spirituele leraar voor beginners; een gids voor geperfectioneerden.

De titel die door sayyidoena Sultan ul Hind Khwajah Ghareeb Nawaz رحمه الله عليه is gegeven, echoot vandaag over het hele subcontinent. Veel mensen zijn zich niet bewust van zijn gezegende naam, maar herinneren hem alleen onder de titel 'Daata Gandj Bakhsh'.

Sayyidoena Daata Gandj Bakhsh رحمه الله عليه werd geboren in 400 AH in Ghazni (Afghanistan) in de wijk Djallaab. Na enige tijd verhuisde zijn familie naar de wijk Hajwayr. Vanwege deze plek wordt hij Hajwayri genoemd. In zijn schrijven noemt hij zichzelf echter af en toe ook Djallaabi.

Hij رحمه الله عليه verwierf kennis en wijsheid van vele hooggeplaatste Aimmah-e-Tareeqat en Shari'at en bracht het grootste deel van zijn leven op reis door om de rechtvaardige knechten van Allah ﷻ te ontmoeten, om zegeningen te ontvangen van hun goede invloed en om zijn nafs te overweldigen door ontberingen te doorstaan voor de tevredenheid van Allah ﷻ. Hij رحمه الله عليه reisde naar vele landen, waaronder Kirmaan, Seestan, Turkistan, Maawara-an-Nahr, Khuzestan, Tabristan, Azerbeidzjan, Perzië, Irak, Syrië, Palestina en Hijaz Muqaddas (Makkah en Madinah). Hij رحمه الله عليه voltooide zijn islamitische opleiding op jonge leeftijd.

Sayyidoena Daata Ali Hajwayri رحمه الله عليه reisde op verzoek van zijn leraar naar Lahore om daar de Islam te verspreiden. Hij toonde zulke kwaliteiten van kennis en filosofie dat de stad, die in de duisternis van ongelof en polytheïsme verdronken was, door zijn inspanningen een fort van de Islam werd. Dankzij zijn goede manieren, goede karakter en beleefdheid hadden veel mensen een diepe liefde voor hem in hun harten ontwikkeld. Hij verbleef ongeveer 30 jaar in Lahore dat nu als Markaz-e-Awliya bekend staat. Gedurende deze periode hield hij zich dag en nacht bezig met het prediken van de Islam. Zijn perfecte karakter, uitstekende manier van conversatie voeren, stralende persoonlijkheid en uitspraken die de harten raken, haalden mensen uit polytheïsme en immoraliteit en brachten hen op het pad van leiding. Hij legde de eerste steen voor een moskee in de buurt van zijn woonplaats in Markaz-e-Awliya (Lahore). Tijdens de bouw van deze moskee werkte hij رحمه الله عليه zelf als arbeider en droeg met veel liefde en enthousiasme zijn steentje bij aan de bouw. Het was de eerste moskee in de stad Lahore die door een heilige werd gebouwd.

Sayyidoena Daata Ganj Bakhsh رحمه الله عليه diende zijn hele leven het geloof met grote liefde. Hij gaf de boodschap van vrede aan degenen die depressief waren en vervulde religieuze en wereldse behoeften van zijn discipelen en ware geliefden. Zelfs vandaag de dag vervult hij nog steeds de behoeften van zijn toegewijden vanuit zijn lichtgevende heiligdom. Hij neemt hun zorgen weg en zegent wie hij wil met zijn spirituele (fayzan) zegeningen.

Het Kinderhoekje

Zayds besluit رضي الله عنه (Vervolg van vorige maand)

Maanden gingen voorbij en Zayd رضي الله عنه was blij met zijn leven in zijn nieuwe huis. Sayyidah Khadidjah رضي الله عنها had een diep vriendelijk hart. Ze accepteerde Zayd رضي الله عنه als haar eigen kind, niet als haar helper. Ze was nooit boos op hem, noch berispte ze hem ooit. Ze was erg aardig voor hem. Enige tijd later trouwde Sayyidah Khadidjah رضي الله عنها met de profeet Mohammed ﷺ, bekend als de meest betrouwbare persoon in Makkah al-Mukarramah. De profeet Mohammed ﷺ was de meest opgewekte en zachtaardige persoon. Hij hield heel veel van kinderen. Hij ging nooit langs een kind zonder hun hoofd te strelen. Hij behandelde Zayd رضي الله عنه met enorme vriendelijkheid. Zayd رضي الله عنه begon erg gehecht te raken aan de Boodschapper van Allah ﷺ. Zo gingen er maanden voorbij.

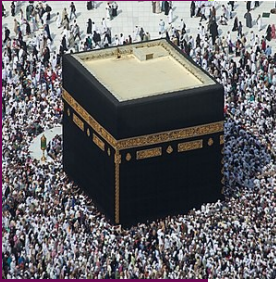
Zayd رضي الله عنه was gelukkig en vredig in dit gezegende huis. Maar net als elke andere ouder wiens kind vermist wordt, waren de ouders van Zayd رضي الله عنه erg verdrietig en waren ze op zoek naar hun kind.

Zijn vader en oom gingen overal op zoek naar Zayd رضي الله عنه en verlieten zelfs Jemen om hem te zoeken. Tijdens hun zoektocht bereikten ze uiteindelijk Makkah. Eindelijk hadden ze gevonden waar Zayd رضي الله عنه was.

Zayds vader kwam naar de profeet Mohammed ﷺ en zei: 'Ik heb gehoord dat mijn zoon bij u is. Ik wil hem terugnemen. Ik zal geven wat u wilt. Laat hem alstublieft vrij.' Hoewel de profeet ﷺ gemakkelijk had kunnen weigeren om Zayd رضي الله عنه terug te geven, zei de profeet ﷺ: 'Ok, laten we Zayd رضي الله عنه hier roepen en hem vragen bij wie hij wilt blijven.' Ze riepen Zayd رضي الله عنه. De profeet Mohammed ﷺ vroeg: 'Zayd, weet jij wie deze mensen zijn?' Zayd رضي الله عنه keek hen met liefdevolle ogen aan. Hij zei opgewonden: 'Ja, natuurlijk weet ik dat! Een van hen is mijn vader en de andere is mijn oom.' Hierop zei de profeet Mohammed ﷺ: 'Zayd, je weet hoeveel ik van je hou, maar het zijn je vader en oom. Ze zijn hier om je mee te nemen. Je kunt blijven als je wilt of je kunt met hen meegaan als je dat liever hebt. Je bent vrij om te kiezen.' Zayd رضي الله عنه keek naar zijn vader en oom. Toen zei hij met heel zijn hart: 'Ik wil bij u blijven. Voor mij bent u net zo waardevol als mijn moeder, vader en oom.' Zayds vader was verrast met deze woorden. Hij schold hem uit: 'Je bent liever een slaaf dan bij ons?!' Zayd رضي الله عنه liep naar zijn vader. 'Vader, ik heb veel vriendelijkheid van hem ontvangen en ik hou heel veel van hem. Ik ben gelukkig en vredig bij hem. Laat me alstublieft bij hem', zei Zayd رضي الله عنه. Na deze woorden kon Zayds vader niet meer aandringen. Hij wilde het geluk van zijn zoon niet bederven. Dus liet hij hem blijven. Hij kon hem bezoeken wanneer hij maar wilde. Hij was opgelucht en dolblij dat zijn zoon bij zulke goedhartige mensen was. De Boodschapper van Allah ﷺ zou naar sayyidoena Zayd رضي الله عنه verwijzen als al-Habib (de geliefde) en zei ook: 'Jij bent onze broer en onze Mawla (meester).'

Wordt vervolgd..

De schepping van Sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام

Lang geleden bestonden er alleen engelen en djinns. Allah ﷻ schiep de engelen uit noer (licht) en de djinns uit rookloos vuur. De engelen leefden in de hemel en de djinns leefden op de aarde.

Sommige djinns waren slecht en aanbaden Allah ﷻ niet. Ze begingen zoveel zonden dat Allah ﷻ de engelen beval om deze djinns naar de oceanen en bergen te dwingen.

Allah ﷻ vertelde de engelen dat Hij een mens zou scheppen, sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام genaamd. Sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام leerde de namen van alle dingen in veel verschillende talen. Toen de engelen sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام voor de eerste keer zagen, stonden ze versteld van hem. Alle engelen zijn perfect en aanbidden Allah ﷻ elke seconde van de dag en nacht. Ze doen alleen wat Allah ﷻ hen opdraagt te doen.

Djinns zijn echter anders. Sommigen aanbidden Allah ﷻ, maar sommige slechte djinns aanbidden Allah ﷻ niet. Er was een djinn die Allah ﷻ zoveel aanbad dat Allah ﷻ hem toestond om bij de engelen in de hemelen te zijn. Zijn naam was Iblis. Hij kreeg een rang die geen enkele andere djinn ooit had!

Allah ﷻ beval iedereen in de hemelen te knielen voor sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام. Alle engelen knielden neer omdat ze altijd zouden luisteren naar wat Allah ﷻ hen vertelde te doen. Iblis was echter geen engel en knielde niet neer.

Hij was jaloers op sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام omdat Allah ﷻ sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام zo'n hoge rang gaf. Iblis geloofde dat hij beter was dan sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام.

Iblis werd een slechte en duivelse djinn (een Shaytaan) omdat hij niet naar Allah ﷻ luisterde. Hij mocht niet meer in de hemel.

Wat leren we hieruit:

We mogen nooit jaloers zijn op andere mensen. Allah ﷻ houdt niet van mensen die jaloers zijn, omdat jaloezie leidt tot vele andere zonden.

Gepubliceerd door:

Imtiaz Akbarkhan,

Imaam en Khateeb Moskee Al
Firdaus Lelystad.

E-mail:

Imtiaz.Akbarkhan@gmail.com

Taal, grammatica en

spellingscontrole door:

Yasmin Akbarkhan,
Naaznien Abdulkadir-
Saboerali,
Shagufta Akbarkhan,
Haroen Jahangier.

